

ପଢ଼ାବତୀ ଆମ୍ଭା

ବନାମ

ଆମ୍ଭୁନି ପାଣିକର ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ

ମେ 2,1995

{ଆର୍. ଏମ୍. ସାହାଇ ଏବଂ ବି. ଏଲ୍. ହଂସାରିୟା, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିସ୍ତମ୍ଭ}

ହିନ୍ଦୁ ଆଇନ:

ମାରୁମାଙ୍କାଆୟମ୍ ଅଧିନିୟମ:ଧାରା 48 ।

ଗ୍ରାଭନକୋର ନାୟାର ଅଧିନିୟମ :ଧାରା 22 ।

*ଭାଇଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଭଉଣୀକୁ ଉପହାର-ମାରୁମାଙ୍କାଆୟମ୍ ଆଇନ ଦ୍ଵାରା ପରିଚାଳିତ ପକ୍ଷଗୁଡ଼ିକ-
ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହେଲା: ଦାନଗ୍ରାହୀ ଭଉଣୀଙ୍କ ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ ଅଂଶ ପାଇବାର ହକଦାର ।*

P ତାଙ୍କ ଭଉଣୀ K ପାଇଁ ସମ୍ପତ୍ତି ଉପହାର ଦେଇଥିଲେ, ଯାହାଙ୍କର ଦୁଇଟି ପୁଅ ଏବଂ ଗୋଟିଏ ଝିଅ ଥିଲା । ପକ୍ଷଗୁଡ଼ିକ ମାରୁମାଙ୍କାଆୟମ୍ ଆଇନ ଦ୍ଵାରା ପରିଚାଳିତ ହେଉଥିଲେ । ଭଉଣୀଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1, K ର ପୁଅ, ଉପହାରପ୍ରାପ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତିରେ ଏକ ତୃତୀୟାଂଶ ଅଂଶ ଦାବି କରି ଏକ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହାକୁ ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲେ । ଆବେଦନରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ କହିଥିଲେ ଯେ (i) ଯେହେତୁ ଉପହାରଟି ଜଣେ ମହିଳାଙ୍କ ଥିଲା, ବିପରୀତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ, ଏହା ଧରି ନିଆଯିବା ଉଚିତ ଯେ ଦାନଗ୍ରାହୀତା ବ୍ୟକ୍ତି ଏହାକୁ ସାଧାରଣ ଭାବେ ଆ ଭାବରେ ଦଖଲ କରିବେ; ପୁରୁଷ ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବାଦ ଦେଇ କୌଣସି ତାଞ୍ଜା ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ ତେଣୁ ପୁରୁଷ ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବାଦ ଦେଇ, ବାଦୀ-ଭଉଣୀଦାତା-1 ତାଞ୍ଜା ସଦସ୍ୟ ଭାବରେ ଅଂଶ ଦାବି କରିବାର ଅଧିକାର ପାଇଥିଲେ । ଉପହାର ଦେବା ସମୟରେ Kଙ୍କ ଝିଅ ଜୀବିତ ଥିବାରୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ କହିଥିଲେ ଯେ K ଉପହାରପ୍ରାପ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତିର ଅଧା ପାଇବାର ହକଦାର ଥିଲେ । ଏହା ବ୍ୟତୀତ Kଙ୍କର ଗୋଟିଏ ଝିଅ ଏବଂ ଦୁଇଟି ପୁଅ ଥିବାରୁ, ବାଦୀ-ଭଉଣୀଦାତାଙ୍କୁ ଅଧା ଅଂଶର ଏକ ତୃତୀୟାଂଶ ଅର୍ଥାତ୍ ସମଗ୍ର ଅଂଶର ଏକ ଷଷ୍ଠାଂଶ ପାଇବାର ହକଦାର କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ଉପରେ ଆବେଦନ କରିବା ସମୟରେ ଯେ ଉପହାର କେବଳ Kଙ୍କ ସୁବିଧା ପାଇଁ ଥିଲା ନା ତାଙ୍କ ତୃତୀୟାଂଶ ପାଇଁ ଥିଲା,

ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରି,

ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଥିଲେ 1. ମାରୁମକ୍ଷାଆୟମ୍ ଆଇନ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ସମ୍ପତ୍ତିର ଉତ୍ତରାଧିକାର ମହିଳାମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଚିହ୍ନଟ କରାଯାଏ, ଯଦିଓ ମାରୁମକ୍ଷାଆୟମ୍ ଅଭିବ୍ୟକ୍ତିର ଅର୍ଥ କଡ଼ାକଡ଼ି ଭାବରେ ଉତ୍ତରୀଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଉତ୍ତରାଧିକାର । ଏହି କାରଣରୁ ଜଣେ ପୁରୁଷର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ତାଙ୍କ ପୁଅ ଏବଂ ଝିଅ ନୁହଁନ୍ତି, ବରଂ ତାଙ୍କ ଉତ୍ତରୀ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନେ ଅଟନ୍ତି - ମାତା ବଂଶ ଏବଂ ଉତ୍ତରାଧିକାରକୁ ଆଗକୁ ବଢ଼ାନ୍ତି, ଯାହା ମା' ଠାରୁ ଝିଅ, ଝିଅର ଝିଅ ଇତ୍ୟାଦି ମାଧ୍ୟମରେ ଖୋଜାଯାଏ । ଏକ ମାରୁମକ୍ଷାଆୟମ୍ ପରିବାରକୁ ତରଫାତ ବୋଲି କୁହାଯାଏ ଏବଂ ଏଥିରେ ପୁରୁଷ ଏବଂ ମହିଳାମାନଙ୍କର ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀ ରହିଥାଏ, ସମସ୍ତେ ଏକ ସାଧାରଣ ପୂର୍ବପୁରୁଷଙ୍କ ବଂଶଧର । ଏକ ସାଧାରଣ ତରଫାତରେ ମା', ତାଙ୍କ ସନ୍ତାନ, ପୁରୁଷ ଏବଂ ମହିଳା, ଏପରି ମହିଳାମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନ ଏବଂ ମହିଳାଙ୍କ ବଂଶରେ ସେମାନଙ୍କର ବଂଶଧର, ଯେତେ କମ୍-ଯାହା ହେଉନା କାହିଁକି, କର୍ଣ୍ଣବାନଙ୍କ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଏବଂ ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ରୁହନ୍ତି, ଯିଏ ସବୁଠାରୁ ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ପୁରୁଷ ସଦସ୍ୟ । ତେଣୁ ଏଥିରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଯେ ପ୍ରଶ୍ନରେ ଥିବା ଉପହାର ଅନୁଯାୟୀ, ଯଦିଓ ଏହାକୁ କେବଳ K ର ସୁବିଧା ପାଇଁ ବୋଲି ବୁଝାଯାଏ, ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ତିନି ସନ୍ତାନଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତିରେ ସମାନ ସ୍ଵାର୍ଥ ଥିଲା । ତେଣୁ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ବାଦୀଙ୍କ ମକଦ୍ଦମାକୁ, ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିର ଏକ-ଷଷ୍ଠ ଅଂଶ ପାଇଁ ବିଚାରାଦେଶ କରିବାରେ ସଠିକ୍ ଥିଲେ । [1059- C- D, 1061- E]

କେ. କେ. କୋରୁନି ବନାମ ମାଡ୍ରାସ ରାଜ୍ୟ, [1960] 3 SCR 887, ନିର୍ଭର କରୁଥିଲେ ।

ଏମ୍. ପି. କୁନ୍ଦୁମିନା ବନାମ ଏମ୍. ପି. କୁନ୍ଦୁମି, I.L.R. 32 Mad. 325, ପ୍ରଭେଦ କରାଗଲା ।

କେ. ଏମ୍. କୁଟ୍ତି ବନାମ ଏମ୍. ପି. ଆୟିସା, ILR 51 Mad.574; କୁନ୍ନାକ୍କା ଉମ୍ମା ବନାମ କୁଟ୍ତି ମାମି ହାଜୀ, I.L.R. 16 Mad. 201 ଏବଂ ଏ. କେ. ହାଜି ବନାମ I.P.Bi, [1958] K.L.T. 815, ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ।

ଏମ୍. ପି. ଜୋଷ୍ଠେନ୍, ମାରୁମକ୍ଷାଆୟମ୍ ଆଇନର ନୀତି, ପୃଷ୍ଠା 1 ଏବଂ 2; ମେଇନଙ୍କ ହିନ୍ଦୁ ଆଇନ ପୃଷ୍ଠା 1188 ଏବଂ 1189, 12ତମ ସଂସ୍କରଣ; କେରଳ ରାଜ୍ୟରେ କେ. ଏସ୍. ଭାରିଆର୍, ମାରୁମକ୍ଷାଆୟମ୍ ଏବଂ ଆଇନର ସହଯୋଗୀ ବ୍ୟବସ୍ଥା, ପୃଷ୍ଠା 91, ପ୍ରଥମ ସଂସ୍କରଣ(1969), ଉଲ୍ଲେଖ କରାଗଲା ।

ଦେଖାନୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା : ଦେଖାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 5259/1995 ।

A.S. ସଂଖ୍ୟା 247/1987ରେ କେରଳ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 26.7.89 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଜି. ବିଶ୍ଵନାଥ ଆୟାର ଏବଂ ଏନ. ସୁଧାକରନ ।

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ପି. ଏସ୍. ପୋଟୀ ଏବଂ କୁମାରୀ ନଳିନୀ ପୋଡୁଭାଲ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା ।

ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ହଂସାରିୟାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା । ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ଵାରା ଏହି ଆବେଦନ ପାଇଁ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନର ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଆବଶ୍ୟକ ଯେ ପଦ୍ମନାଭଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ତାଙ୍କ ଭଉଣୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପର୍କିତ ଉପହାର, ଭଉଣୀର ତୃତୀୟାଙ୍କୁ ଦେଇଥିଲେ ନା କେବଳ ଭଉଣୀଙ୍କ ସୁବିଧା ପାଇଁ ଥିଲା । ମାରୁମାଙ୍କାଆୟମ ଆଇନ ଦ୍ଵାରା ପରିଚାଳିତ ପକ୍ଷମାନଙ୍କୁ, ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଦେବା ପାଇଁ, ଆମକୁ ସେହି ଆଇନକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ଏବଂ ଉପହାରରେ ପ୍ରତିଫଳିତ ଦାତାଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ (ଯାହା ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ପ୍ରଦର୍ଶ A- 1 ଭାବରେ ନଥିରେ ଅଣାଯାଇଥିଲା); ଏବଂ ତା'ପରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବାକୁ ପଡ଼ିବ ଯେ କୋରୁକୁନିଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ଉପହାର କେବଳ ତାଙ୍କ ସୁବିଧା ପାଇଁ ହେବ ନା ତାଙ୍କ ତୃତୀୟା ପାଇଁ ହେବ ।

2. ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1 କୋରୁକୁନିଙ୍କ ପୁଅ ଭାବରେ ଉପହାରପ୍ରାପ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତିରେ ଏକ ତୃତୀୟା ଅଂଶ ଦାବି କରି ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରିଥିଲେ, ଯାହାଙ୍କର ଆଉ ଏକ ପୁଅ ଏବଂ ଗୋଟିଏ ଝିଅ ଥିଲା । ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ମକଦ୍ଦମାକୁ ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲେ । ଆବେଦନରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଥିଲେ ଯେ ବାଦୀ ଏକ-ଷଷ୍ଠ ଅଂଶ ପାଇବାକୁ ହକଦାର ଏବଂ ମକଦ୍ଦମାର ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ପ୍ରସଙ୍ଗର ଉତ୍ତର ଦେବା ପରେ ନୂତନ ଫସଲ ପାଇଁ ମାମଲାକୁ ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ପଠାଇ ଦେଇଥିଲେ । ଏଥିରେ ଦୁଃଖିତ ହୋଇ, କୋରୁକୁନିଙ୍କ ଝିଅ ଏହି ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଛନ୍ତି ।

3. ଉପହାର ଦଲିଲର ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ପ୍ରଥମେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଉ । ଏହାର ଅନୁଶୀଳନ ଦର୍ଶାଏ ଯେ ସମ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ଭଉଣୀ ଏବଂ ତାଙ୍କ ବଂଶଧରଙ୍କୁ ଭଲ ପାଇବା ଏବଂ ସ୍ନେହ ହେତୁ ଉପହାର କରାଯାଇଥିଲା । ଦଲିଲରେ ଆହୁରି କୁହାଯାଇଛି ଯେ ସମ୍ପତ୍ତି ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉପାୟରେ ବିକ୍ରୟ ହେବ ନାହିଁ । ତା'ପରେ ଏହା ପାଠ କରେ ଯେ ଯଦି ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ବନ୍ଧକ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ପଡ଼େ, ତେବେ ଦସ୍ତାବିଜଟି ପ୍ରମୁଖ ମହିଳା ସଦସ୍ୟଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ସ୍ଵାକ୍ଷରିତ ହେବ । ତଥାପି, ଏହା ଆହୁରି କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଦାତା ଏବଂ ଦାନପ୍ରାପ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଜୀବନକାଳ ପରେ, ସମସ୍ତ ପ୍ରମୁଖ ପୁରୁଷ ସଦସ୍ୟଙ୍କୁ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ବନ୍ଧକ କରିବା ପାଇଁ ଦସ୍ତାବିଜରେ ସାମିଲ ହେବା ଉଚିତ, ନଚେତ୍ ଏହା ବୈଧ ହେବ ନାହିଁ ।

4. ଉପହାର ଦଲିଲର ଉପରୋକ୍ତ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି, ଶ୍ରୀ ବିଶ୍ଵନାଥ ଆୟର, ବରିଷ୍ଠ ଓକିଲ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ଯୁକ୍ତି ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ଦାନପ୍ରାପ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ କେବଳ କୋରୁକୁନିଙ୍କ ଝିଅର ସମ୍ପତ୍ତିରେ ଅଧିକାର ଏବଂ ମାଲିକାନା ଥିଲା । ତଥାପି, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ପ୍ରତିବାଦୀ-ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଏହି ମାମଲାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିନଥିଲେ, କାରଣ, ଏହା ଅନୁସାରେ, ଜଣେ ମହିଳା ଭଉଣୀଙ୍କୁ ଉପହାର ଦେବା, ବିପରୀତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ, ଦାନପ୍ରାପ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ସାଧାରଣ

ଭାବରେ ଧାରଣ କରାଯିବା ପାଇଁ ଏକ ଉପହାର ବୋଲି ଅନୁମାନ କରାଯିବ । ଉକ୍ତ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆହୁରି ମତ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ପୁରୁଷ ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବାଦ ଦେବା ସତ୍ତ୍ୱେ, ବାଦୀ ତାଖାଜିର ସଦସ୍ୟ ଭାବରେ ଅଂଶ ଦାବି କରିବାର ହକଦାର ଥିଲେ, ଏବଂ ପୁରୁଷ ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବାଦ ଦେଇ କୌଣସି ତାଖାଜି ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଦାନ ସମୟରେ କୋରୁକୁନିଙ୍କ ଝିଅ ଜୀବିତ ଥିବାରୁ, ଉକ୍ତ ନ୍ୟାୟାଳୟ ମତ ଦେଇଥିଲେ ଯେ କୋରୁକୁନି ଦାନପ୍ରାପ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତିର ଅଧା ପାଇଁ ହକଦାର ଥିଲେ; ଏବଂ ତାଙ୍କର ଗୋଟିଏ ଝିଅ ଏବଂ ଦୁଇଟି ପୁଅ ଥିବାରୁ, ବାଦୀ ଅଧା ଅଂଶର ଏକ ତୃତୀୟାଂଶ, ଅର୍ଥାତ୍ ସମଗ୍ର ସମ୍ପତ୍ତିର ଏକ ଷଷ୍ଠାଂଶ ପାଇଁ ହକଦାର ହୋଇଥିଲେ । ଏହି କାରଣରୁ ବାଦୀଙ୍କ ଷଷ୍ଠାଂଶ ଅଂଶ ପାଇଁ ଦାବି ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଅନୁରୋଧ ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ତୃତୀୟାଂଶ ନୁହେଁ ।

5. ଶ୍ରୀ ବିଶ୍ୱନାଥ ଆୟର ଯୁକ୍ତି ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ମାରୁମଙ୍କାଥାୟାମ୍ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ କେବଳ ଝିଅ ହିଁ କୋରୁକୁନିଙ୍କ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମ୍ପତ୍ତିର ହକଦାର ଥିଲେ ।

ତଥାପି, ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଉପସ୍ଥିତ ଶ୍ରୀ ପୋଟି ଉପସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଯେଉଁଠାରେ ସ୍ତ୍ରୀ ଭଳି ସମ୍ପର୍କିତକୁ ଉପହାର ଦିଆଯାଏ, ଯଦି କିଛି ଥାଏ, ସେ ତାଙ୍କ ପିଲାମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ମଧ୍ୟ ସମାନ ଅଧିକାର ରଖନ୍ତି । ଭିନ୍ନ ଭାବରେ କହିବାକୁ ଗଲେ, ଅନୁମାନ ହେବ ଯେ ଦାନପ୍ରାପ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ତାଖାଜୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି, ଯାହାର ପୁଅ ନିଃସନ୍ଦେହରେ ସଦସ୍ୟ ।

6. ମାରୁମଙ୍କାଥାୟାମ୍ ଆଇନ ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ସହିତ ଜଡ଼ିତ ଥିବାରୁ, ଆମେ ପ୍ରଥମେ କହିପାରିବା ଯେ ଏହି ଆଇନ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ସମ୍ପତ୍ତିର ଉତ୍ତରାଧିକାର ମହିଳାମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଚିହ୍ନଟ କରାଯାଏ, ଯଦିଓ ମାରୁମଙ୍କାଥାୟାମ୍ ଅଭିବ୍ୟକ୍ତିର ଅର୍ଥ କଡ଼ାକଡ଼ି ଭାବରେ ଉତ୍ତରୀଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ତରାଧିକାର । ଏହି କାରଣରୁ ଜଣେ ପୁରୁଷର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ତାଙ୍କ ପୁଅ ଏବଂ ଝିଅ ନୁହଁନ୍ତି, ବରଂ ତାଙ୍କ ଉତ୍ତରୀ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନେ - ମାତା ଯାହା ମା' ଠାରୁ ଝିଅ, ଝିଅଙ୍କ ଝିଅ ଇତ୍ୟାଦି ମାଧ୍ୟମରେ ବଂଶ ଏବଂ ଉତ୍ତରାଧିକାରର ଆଗକୁ ବଢ଼ିଥାନ୍ତି । ତା'ପରେ ଏହା କୁହାଯାଇପାରେ ଯେ ଏକ ମାରୁମଙ୍କାଥାୟାମ୍ ପରିବାରକୁ ତାରାଖାଡ଼ କୁହାଯାଏ ଏବଂ ଏଥିରେ ପୁରୁଷ ଏବଂ ମହିଳାମାନଙ୍କର ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀ ରହିଥାଏ, ସମସ୍ତେ ଏକ ସାଧାରଣ ପୂର୍ବପୁରୁଷଙ୍କ ବଂଶଧର । ଏକ ସାଧାରଣ ତାରାଖାଡ଼ ମା, ତାଙ୍କର ସନ୍ତାନ, ପୁରୁଷ ଏବଂ ମହିଳା, ଏପରି ମହିଳାମାନଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଏବଂ ମହିଳା ବଂଶରେ ସେମାନଙ୍କର ବଂଶଧରମାନଙ୍କୁ ନେଇ ଗଠିତ, ଯେତେ କମ୍-ଯାହା ହେଉନା କାହିଁକି, କର୍ଣ୍ଣବାନଙ୍କ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଏବଂ ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ବାସ କରନ୍ତି, ଯିଏ ସବୁଠାରୁ ବରିଷ୍ଠ ପୁରୁଷ ସଦସ୍ୟ । (ଏମ୍.ପି. ଜୋସେଫ୍ ଇଂ ପୁସ୍ତକ 'ଦି ପ୍ରିନ୍ସିପଲ୍ସ ଅଫ୍ ମାରୁମଙ୍କାଥାୟାମ୍ ଲ'ର ପୃଷ୍ଠା 1 ଏବଂ 2 ଦେଖନ୍ତୁ ।)

7. ତାରାଞ୍ଜାତ୍ ଏକ ସାଧାରଣ ମାତୃପ୍ରଧାନ ପରିବାର, ଏହାର ସମସ୍ତ ଘଟଣା ସହିତ, ଯାହା ଭଲ ଭାବରେ ଫଏସଲ କରାଯାଇଛି, ଯେପରି ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ଏକ ସମ୍ବିଧାନ ଖଣ୍ଡପୀଠ କେ.କେ. କୋରୁନି ବନାମ ମାତ୍ରାସ୍ ରାଜ୍ୟ, [1960] 3 SCR 887 ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ସୁଜା ରାଓ, ଯେପରି ସେ ସେତେବେଳେ ଥିଲେ, ରାୟର ପୃଷ୍ଠା 928 ଏବଂ 929 ରେ ଏହି ଦିଗ ସହିତ ଅଧିକାଂଶ ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ଏହି ଦିଗ ଉପରେ ଆଲୋଚନା କରିଥିଲେ । ମାରୁମାଙ୍କାଥାୟମ୍ ପରିବାରରେ ଗୋଟିଏ ସାଧାରଣ ପୂର୍ବପୁରୁଷ (ପୂର୍ବପୁରୁଷ)ଙ୍କ ମହିଳା ବଂଶର ସମସ୍ତ ବଂଶଧର ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ତାରାଞ୍ଜାତ୍ କୁହାଯାଏ ବୋଲି ଦର୍ଶାଇବା ପରେ, ଏହା କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ ତାରାଞ୍ଜାତର ଘଟଣାଗୁଡ଼ିକ ଏତେ ସୁନିଶ୍ଚିତ ଯେ ମାମଲା ଆଇନକୁ ବିଚାର କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ସୁନ୍ଦରା ଆୟାରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଲିଖିତ 'ମାଲାବାର ଏବଂ ଆଲିଆସତାନ ଆଇନ' ପୁସ୍ତକରୁ କିଛି ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଅଂଶ ଉଦ୍ଧୃତ କଲେ ଏହା ଯଥେଷ୍ଟ ହେବ; ଏବଂ ଏହା ସେହିପରି କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ଅନୁଲେଖଗୁଡ଼ିକୁ ଉଦ୍ଧୃତ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ ଏହା କହିବା ଯଥେଷ୍ଟ ଯେ ବିଜ୍ଞ ଲେଖକଙ୍କ ଅନୁଯାୟୀ, ମାରୁମାଙ୍କାଥାୟମ୍ ତାରାଞ୍ଜାତର ମିଳିତ ପରିବାରରେ ଜଣେ ମା ଏବଂ ତାଙ୍କର ପୁଅ ଏବଂ ଝିଅ ପିଲାମାନେ ଏବଂ ସେହି ଝିଅ ପିଲାମାନଙ୍କ ପିଲାମାନେ ସାମିଲ ଅଛନ୍ତି । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ କନିଷ୍ଠ ପୁରୁଷ ସଦସ୍ୟଙ୍କ ଅଧିକାରକୁ ଶେଷରେ ଏହା କୁହାଯାଇଛି ଯେ ସମସ୍ତେ ଜଣେ ମାଲିକ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ସମାନ ଅଧିକାର ଅଛି ।

8. ମହିଳାଙ୍କ ପାଇଁ ଉପହାର, ଦେଶର ସମ୍ପୃକ୍ତ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଏପରି ଉପହାରକୁ କିପରି ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି ତାହା ଦେଖାଯାଉ । ଏମ୍.ପି. କୁନହାମିନା ବନାମ ଏମ୍.ପି. କୁନହାମିନା, ILR 32 ମାତ୍ରାସ 315 ରେ, ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ଏକ ଉପହାର କରିବାକୁ କୁହାଯାଇଥିଲା ଯାହା ପୁରୁଷ ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବାଦ ଦେଇ ସ୍ଵାମୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ଏବଂ ତିନି ଝିଅଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ, ଝିଅମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିବାଦ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଦସ୍ତାବିଜର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ସମୟରେ ଏହା ସ୍ଥିର ହୋଇଥିଲା ଯେ ଗୋଟିଏ ଝିଅର ବଂଶଧରମାନେ ତାଙ୍କ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ହେତୁ ଉପହାର ସ୍ଵରୂପ ସମ୍ପତ୍ତି ଉତ୍ତରାଧିକାରୀରୁ ବଞ୍ଚିତ ହୋଇନଥିଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ, ଆମେ ଏପରି ପରିସ୍ଥିତି ସହିତ ଜଡ଼ିତ ନୁହଁ; ତଥାପି, ନିଷ୍ପତ୍ତି ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ କାରଣ ଏଥିରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ କିଛି ଦାନପ୍ରାପ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଉତ୍ତରାଧିକାର ବିଚ୍ଛିନ୍ନ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । କେ.ଏମ୍. କୁଚି ବନାମ ଏମ୍.ପି. ଆୟିସା, ILR 51 ମାତ୍ରାସ 574ରେ, ଏହି ଉପହାର ଜଣେ ସ୍ଵାମୀ ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ଏବଂ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦେଇଥିଲେ । ତଥାପି, ପତ୍ନୀଙ୍କ ପୂର୍ବତନ ସ୍ଵାମୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରା କିଛି ସନ୍ତାନ ଥିଲେ । ଖଣ୍ଡପୀଠ ମତ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ଏପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଦାନପ୍ରାପ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ତାରାଞ୍ଜାତ୍ ସମ୍ପତ୍ତି ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରିନଥିଲେ । ଆମ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ଗୁରୁତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ କଥା ହେଉଛି ଯେ ଏହି ନିଷ୍ପତ୍ତିଟି କୁନ୍ନାତା ଉମ୍ମା ବନାମ କୁଚି ମାମି ହାଜି, ILR 16 ମାତ୍ରାସ 241 କୁ ବୁଝାଏ, ଯାହା ପ୍ରଭି କାଉନସିଲ ଦ୍ଵାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କିଛି ନୀତି ଉପରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିଲା, ଯାହା ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ହେଉଛି

ଯେ ଯେତେବେଳେ ଜଣେ ମାରୁମକ୍ଷାଆୟମ୍ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସମ୍ପତ୍ତି ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ଏବଂ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଏ, ସେମାନେ ଏହାକୁ କିପରି ଉପଭୋଗ କରିବେ ତାହାର କୌଣସି ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି ବିନା, ସେମାନେ ଏହାକୁ ଜଣେ ତାରାଞ୍ଜିତଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଧାରଣ କରାଯାଇଥିବା ସମ୍ପତ୍ତିର ଘଟଣା ସହିତ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି ବୋଲି ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯିବ ବୋଲି ଆବଶ୍ୟକ । ତାରାଞ୍ଜିତର ଅର୍ଥ କ'ଣ ତାହା ଏ.କେ. ହାଜି ବନାମ I.P.Bi, [1958] KLT 815 ରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇଛି, ଯେଉଁଥିରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ତାରାଞ୍ଜିତର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଏକ ଆଇନଗତ ମାରୁମକ୍ଷାଆୟମ୍ ପରିବାର ଯାହା ଯୌଥ ପରିବାର ଭାବରେ ମାରୁମକ୍ଷାଆୟମ୍ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଯୌଥ ପରିବାରର ସମସ୍ତ ଘଟଣା ଏବଂ ସମ୍ପତ୍ତି ଧାରଣ କରେ ।

9. ମାନକ ପୁସ୍ତକରେ ଏହି ଦିଗକୁ କିପରି ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇଛି ତାହା ଦେଖିବା ମଧ୍ୟ ଉପଯୋଗୀ ହେବ । ମେଲନଙ୍କ ହିନ୍ଦୁ ଆଇନରେ ଦ୍ଵାଦଶ ସଂସ୍କରଣର ପୃଷ୍ଠା 1188 ଏବଂ 1189ରେ ଏହା ନିମ୍ନରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି:

"ଉପହାର ପ୍ରସଙ୍ଗରେ, ପ୍ରାୟତଃ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠିଛି ଯେ ତାଞ୍ଜିକୁ ଉପହାର ଦିଆଯାଇଛି କି କିମ୍ବା ଦାନପ୍ରାପ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ସାଧାରଣ ଭାବରେ ଉତ୍ତାପିଆ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି କି । ସାଧାରଣ ଅନୁମାନ ହେଉଛି ଯେ ଯେତେବେଳେ ମାରୁମକ୍ଷାଆୟମ୍ କିମ୍ବା ଆଲ୍ଲାୟସତାନ ଆଇନ ଅନୁସରଣ କରି ଜଣେ ମହିଳା ଏବଂ ତାଙ୍କ ପିଲାମାନଙ୍କୁ କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ପିଲାମାନଙ୍କୁ କେବଳ ଉପହାର ଭାବରେ ସମ୍ପତ୍ତି ଦିଆଯାଏ, ସେତେବେଳେ ଦାନପ୍ରାପ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ତରଞ୍ଜିତ୍ ସମ୍ପତ୍ତିର ଘଟଣା ସହିତ ସମ୍ପତ୍ତି ନେଇଥାଆନ୍ତି । କେବଳ ଏକ ତାଞ୍ଜିର କିଛି ସଦସ୍ୟ ତରଞ୍ଜିତ୍ ସମ୍ପତ୍ତିର ଘଟଣା ସହିତ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ଧାରଣ କରିପାରିବେ ନାହିଁ; ତେଣୁ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ ଉପହାର ଦିଆଯାଏ, ସେମାନେ ଏହାକୁ ସାଧାରଣ ଉତ୍ତାପିଆ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରିବେ, ଯଦି ନାହିଁ ଯେ ସେମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ତାଞ୍ଜିଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଏହାକୁ ନେଇଥିବା ହସ୍ତକ୍ଷେପକୁ ଯଥାର୍ଥତା ଦେବା ପାଇଁ ପରିସ୍ଥିତି ନାହିଁ । ଯେତେବେଳେ କେବଳ ମାଆଙ୍କୁ ସମ୍ପତ୍ତି ଦିଆଯାଏ, ଯେତେବେଳେ ପିଲାମାନେ ଥାଆନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ସେ ତାଞ୍ଜିଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଏହାକୁ ନେଇଥିବା ଅନୁମାନକୁ ଖଣ୍ଡନ କରାଯାଏ । "

ତା'ପରେ ଲେଖକ ମାରୁମକ୍ଷାଆୟମ୍ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 48 କୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି, ଯାହା 1 ଅଗଷ୍ଟ, 1933 ପରେ ଦେଶନେଶ ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ଥିଲା; ଯେଉଁଥିରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଯେତେବେଳେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି କେବଳ ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ସମ୍ପତ୍ତି ଦିଅନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ଏପରି ସମ୍ପତ୍ତିକୁ, ଯଦି କୌଣସି ବିପରୀତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଦେଖାଯାଏ ନାହିଁ, ତେବେ ସ୍ତ୍ରୀ ଦ୍ଵାରା ତାଞ୍ଜି ସମ୍ପତ୍ତି ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ । 1100 M.Y. (ମାଲୟାଲାମି ବର୍ଷ) ର ଗ୍ରାଭାକୋର ନାୟାର ଅଧିନିୟମର ଧାରା 22 ଅନୁଯାୟୀ, ଯାହାକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ

ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି, ଏହି ଉପହାରକୁ ଦାନପ୍ରାପ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ସାଧାରଣ ଭାବରେ ଉଡ଼ାଟିଆ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

10. କେ.ଏସ୍. ଭାରିଆରଙ୍କ 'ମାରୁମାଙ୍କାଥାୟମ୍ ଏବଂ କେରଳ ରାଜ୍ୟରେ ଆଇନର ସହଯୋଗୀ ବ୍ୟବସ୍ଥା' ରେ, ପ୍ରଥମ ସଂସ୍କରଣ (1969) ର ପୃଷ୍ଠା 91 ରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ କେବଳ ମା'ଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଏକ ଉପହାର ତାଖାଜି ପାଇଁ ଗ୍ରାଭାଙ୍କୋର ରାଜ୍ୟରେ ଅନୁମାନ ହେଉଛି । ଏମ୍.ପି. ଯୋସେଫ୍ ତାଙ୍କର ଉପରୋକ୍ତ ପୁସ୍ତକରେ ସଂଶୋଧିତ ସଂସ୍କରଣ (1926)ର ପୃଷ୍ଠା 295ରେ ସମାନ ମତ ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଯଦିଓ ମାଆଙ୍କ ନାମରେ ଏକ ଉପହାର ଦିଆଯାଏ, ସମସ୍ତ ସନ୍ତାନ ଏହି ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ମାଙ୍କାଥାୟମ୍ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ।

11. ଉପରୋକ୍ତ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଆମ ମନରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ରଖେ ନାହିଁ ଯେ ପ୍ରଶ୍ନରେ ଉପହାର ଅଧୀନରେ, ଯଦିଓ ଏହାକୁ କେବଳ କୋଟୁକୁନହିଙ୍କ ସୁବିଧା ପାଇଁ ବୋଲି ବୁଝାଯାଏ, ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ଡିନି ସନ୍ତାନଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତିରେ ସମାନ ସ୍ଵାର୍ଥ ଥିଲା । ତେଣୁ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ବାଦୀଙ୍କ ମକଦ୍ଦମାକୁ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିର ଏକ ଷଷ୍ଠାଂଶ ଅଂଶ ପାଇଁ ବିଚାରଦେଶ କରି ସଠିକ୍ ଥିଲେ ।

12. ତେଣୁ ଏହି ଆବେଦନ ଖାରଜ ହୋଇଛି । ଖର୍ଚ୍ଚ ପାଇଁ କୌଣସି ଆଦେଶ ନାହିଁ ।

ଟି. ଏନ୍. ଏ.

ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରାଗଲା ।

ଅସ୍ଵୀକରଣ

“ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମା ରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନୁୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।”

ଭାଷାନ୍ତର :

ସୁମିତ୍ରା ସାହୁ, ଅନୁବାଦିକା,

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।